

PREDICATORIULU SATEANULUI ROMANU.

Scriere periodica

pentru

predici si alti articuli din sfer'a besericésea.

MEDITATIUNE DESPRE MÓRTE.

Tienuta Auditoriloru de s. teologia dela Seminariulu din Gher'la, cu ocasiunea ss. exercitia, prin **Ioane Georgiu** spiritualu.

(Fine.)

III.

Dupa ce amu vediutu starea cea funesta a trupului in tempulu mortiei si dupa mórte, se vedemu acumu ce se vá intemplá cu sufletulu. „*Vai, cáta nevoia are sufletulu despartíndu-se de trupu! vai cátu lacraméza atuncia, si nu este cene se se îndure spre dénsulu! Catra ângeri redicându ochii sei, fora lucrú se róga; cátra ómeni mânele tindíndu-si, nu are cene se-'i ajute.*“¹⁾

Se ne punemu inaintea ochiloru asia dara mai ântâiu necesurile sufletului in morte si apoi starea lui dupa mórte. — Evangelistulu Luc'a ne espune mórtea avutului celui reu, si a miserului Lazaru. *Erá unu omu óre carele bogatu, si se imbracă in porfira si visonu, veselíndu-se in tóte dílele luminatu; si erá unu seracu óre carele anume Lazaru, carele jacé inaintea usiei lui plinu de bube.*“²⁾ Aréta apoi mórtea fia carui'a, a avutului pompósa ér' a seracului misera inaintea ómeniloru. Avutulu si'a datu sufletulu in chili'a s'a cea pompósa, ér' seraculu jacíndu afora pre ascernutu de paie. Avutulu a moritu in braciále consangeniloru si a sociloru sei de desfatare, ér' Lazaru lingându-i ranele canii. Avutulu a traitu in abundanti'a desfatariloru, ér' Lazaru a traitu apasatu de necesuri si seracia. Dela mórte inse s'a schimbatu faci'a lucruriloru. Avutulu acel'a móre si se salasiluesce in iadu, móre si Lazaru si se asiédia in sênulu lui Avramu. Si s'au intemplatu adauge sântulu Luc'a, cá

¹⁾ S. I. Dam. ²⁾ Luc'a 16, 19, 20.

„a moritu seraculu si l'au dusu ângerii in sênulu lui Avramu, si a moritu si bogatulu si l'au ingropatu, si in iadu redicându-si ochii sei fiendu in munci.“¹⁾ Care mórte 'ti mai place? Ori un'a ori alt'a nesmintitu te ascépta si pre tene. Regele psalmistu asi'a descrie mórtea buna: „Scumpa e maintea lui Domnedieu mórtea cuviosiloru lui.“ Ps. 115, v. 5, ér' despre cea rea dice in scurtu „mórtea peccatosiloru e cumplita.“ Ps. 33, 21.

Pre acea o numesce scumpa; pentrucá mórtea dreptiloru e sfersítulu osteneleloru, limanulu mântuirei, usi'a fericirei eterne; ér' pre acest'a o numesce cumplita fiendu-cá pre peccatosi-i apasa in patu greutatea peccatorulu, î-i imple fric'a judecatiei celei aprópe, vedeni'a diavoliloru, cari i insira inainte tóte foradelegile vietiei. Care mórte ti o promite tie conscienti'a t'a? cea scumpa a sântiloru seau acést'a cumplita a peccatosiloru? Nu poti cá se nu mori, dar' se mori bene poti. De mórte nu potemu scapá dupa cumu amu vediutu: dar' a evitá mórtea rea, potemu déca vremu. O! ce spaima-i cuprende pre cei ce au traitu in desfatare si placeri lumesci, cându li se spune cá acumu e de moritu, nui care'n catró; cá trebue se parasésca tóte lucrurile cele multu placute si cá trebue se-si dea séma inaintea lui Domnedieu.

Câti barbati intielepti si tari la sufletu surprinsi de acést'a veste a mortiei nu s'au cutremuratu din adênculu sufletului?! Cene si póte intipuí starea sufletului, cându vede ca mórtea-i rapesce lucrurile cele multu placute? Tóte le pierde atunci si n'are pre ce se puna mân'a cá se duca cu sene. Ce vá semti omulu care a dusu o viétia rea, cându ne mai fiendu nece o medicina, — vá merge preotulu si in canonulu esirei sufletului vá dice: „Sosit'a diu'a, suflete descéptate, éca lânga usia e judecatoriulu, unde imperatii impreuna si domnii, avutii si seracii se aduna si fia care din ómeni liáu dupa vrednici'a fapteloru.“

Câtu de funesta vá fi sosirea acést'a, câtu de grea pentru celu ce afara de lume si de trupu nemic'a n'a iubitú! „Sosit'a diu'a“, asia dara e capetu, trebue se parasesci lumea! Aci se reducu noroculu, onorile si placerile. „Sosit'a diu'a.“ O Domnedieule! Ce desperare 'lu cuprende,

¹⁾ Luc'a 16, 22, 23.

ce dorere 'lu apasa pre pecatosu in clipél'a cându aude acestea, cându vede că i se deschide inaintea ochiloru sei stadiulu imensu alu eternitatiei. Numai in departare de uuu pasiu se vede de adênculu acel'a unde'su adunate tôte relele si tôte relele'su eterne. „*Sosit'a diu'a.*“ O Domnedieule! ce pôte se cugete pecatosulu in agonia cuprinsu de dorere, superare si desperatiune? Ori ce vede, ori ce aude — i adauge dorerea si spaim'a. Totu ce a auditu mai inainte despre torturele iadului, totu ce a auditu despre dilele eternitatiei îi-i vene acumu in mente si 'lu infiora. Mai inainte 'si batéa jocu de adeverurile atâtu de infiorátore, acumu inse tôte le crede si intiepenesce in valmacél'a cugeteloru celoru mai triste.

Faraonu incunjuratu de valurile marei rosie a vrutu se scape la tiermure si se se mênтуésca, dér' apucatu de apa n'a potutu. Asi'a si pecatosii, cuprinsi de necasurile mortiei, ar' vrea se se pocaésca, dar' se rapescu de valurile dreptatiei Ddiesci si se inéca. Adeca: parasindu ei pre Domnedieu in viétia si Domnedieu i parasescé in lupt'a mortiei. Si mâni'a si indurarea si are tempulu seu. Cercându-i pre ei Domnedieu in viétia si vorbindu-le la anim'a loru, ér' ei neascultându-lu, apoi tace in eternu. Preotului espune modulu mênтуirei si se nesuesce a-lu aduce la sperare; dar' elu indata lipsitu de semtiuri, datu furiiloru interne ale conscientiei lovitu de fric'a cea drépta alui Domnedieu inaintea carui trebue se stea facia; spaimantatu de mânia prea dreptului Judecatoriu care vá cere pentru tôte sém'a; consternatu de ideile vaste ale eternitatiei in care vá intrá — si intorna ochii inprejuru cercându asilu si scapare, dar' indesiertu; căci tiapenindu-i mânilé, nemai potendu-si tiené capulu in susu, buzele spuméza, ochii impainginescu, pre facia esu sudori reci, móre indata si cu elu moru in acelasu tempu tôte sperarile. Atunci dispere totu propusulu întórcerei; atunci totu tempulu incéta si se incepe eternitatea teribila.

Acesta-e capetulu omului pecatosu, acestu capetu 'lu accepta si tu de vei fi reu, déca nu vei incepe inca din acestu momentu a te indreptá.

„*Mare plânsu si tânguire mare suspinu si nevoia este despartirea sufletului. Iadu si pierdiare este viétia celoru trecátore, umbra fara fientia, visulu insielatiunei, carele fora têmpu se nelucesce, trud'a vietiei famentesci. Se fu-*

gîmu departe de totu pecatulu lumescu, cá se moscenimú cele ceresci.“ Stich mort.

Dómné ce voiú dice si ce voiú face cându voiú vedé mórtea inaintea mea? Me voiú indatiná a mi o representá mai de multe ori cá atunci se nu me inspaimentezu cá de unu lucru necunoscutu me voiú familiarisá cu cugetulu mortiei, cá atunci se nu mi devie prea teribila.

Cunoscú Dómné, intieptinnea ta cea infinita, cá ai supusu pre omu acestei legi aspre si neevitabile a mortiei. In ce pecate n'amú cadé déca n'am fi retienuti prin acestu frenu. Cunoscú nemarginit'a t'a indurare, căci pentru acea 'mi lungesci viéti'a cá se am tempu de a me prepará la mórte.

Deci la tene me intorcu, Prea bune Dómné, plinu de dorere in anima căci te-am vetematu prin pecate si prin pecate m'am lipsitu de scoşulu mieu, nu tiam servitu tie ci pofteloru mele. Óre ce ar' fi fostu cu mene déca asiu fi moritu iu starea in carea me afiu acumú? O! prapasti'a eternitatiei. Dar' nu; me voiú întórce la tene, si voiú cadé inaintea t'a si tu me vei primí. Am la acést'a esemple destule, me vei primí si cu ánima liniscita voiú asceptá mórtea, cá trecándu prin mórte se ajungu acolo unde nu este dorere nece desiértatiune, ci tóte-'su realitate si realitatea ferícirei, unde nu me voiú mai teme de aculu mortiei. Aminu.

OPULU REDEMPTIUNEI

dedusu din nascerea, viéti'a, evangelisarea, patim'a, mórtea, inviarea si înaltiarea la ceriu a Dlui N. Isusu Christosu.

Tractatu istorico-dogmaticu prelucratu de Silviu B. Sohor'a.

CAPU I.

Oficiulu profeticu.

I. Christosu cá invetiatoriu si legislatoru.

(Fine.)

Din cunoscut'a istoría a înviarei lui Lazaru (Ioan 11) vomu estrage numai unele trasuri, cari contienu criteriulu si de fidemnitare si de adeverata minune.

„Si iubiá Isusu pre Mart'a si pre sor'a ei si pre Lazaru, deci cându a auditu, că este bolnavu a remasu d'oue d'ile in loculu unde erá.“ Si acestea cuvente a Evangelistului, la parere neînsemnata, 'si au basea loru istorica; pentruca tocmai erá datena la Iudei, precum e scrisu si in Talmud, că amicii cei îndepartati a bolnavului, — audindu despre ból'a lui, — remanéu locului pâna la 3 dile; firesce cându sciáu că ból'a nu e periculósa. Isusu chiaru a afirmatu asta dicundu: acést'a ból'a nu este spre mórte ci spre marirea lui Domnedieu.“ — Intru ace'a Lazaru móre. Cându a spusu invetiatiiloru adeverat'a s'a mórte — porni catra Bithani'a. — La Iudei dupa 3 óre cadavrulu se astrucá in cript'a familiara. Tempulu doliului dupa daten'a hebraica durá 30 dile; dintre cari 3 d'ile eráu de a lăcrimá, 7 de a se vaiera, celea 20 de a petrece in o jele tacuta. In tempulu celoru 3 dile dintai mergeau la momentu spre a vedé mortulu, pentruca credeau, că 3 dile ai' planá sufletulu despartitu de corpul impregiurulu acestui'a voindu a reintrá in elu, dupa-ace'a vedindu-i starea schimosita 'lu parasesce pentru totu-dé-un'a. — Asiadar' pana in a 3-a di cript'a in tóta d'iu'a se deschidea.

Dupa a trei'a di, in urm'a schimbarei luminei cu intuneculu si a aerului se incepe de regula procesulu solutiunei si putredinei; din care tempu nece că se cercá mortulu mai multu, fiendu lucru deplenu constatatu despre mórte prin mirosulu greu si neplacutu ce ésalá din ace'a desfiintare. library Cluj

Celea 3 dile a lacrimiloru erau trecute. Toti erau convinsi despre mórtea lui Lazaru. A patr'a di veni Isusu.

Prin mórtea lui Lazaru fiulu lui Domnedieu trebui se se prémarésca. — Celu mai pertinentu inca n'a potutu se dubiteze nece in cugetu despre adeverat'a mórte a lui Lazaru; cu atátu mai vertosu că nu lipsira nece martori oculati; „cáci multime de Jidovi venise la Marta si Maria cá se le mangaié pentru perderea fratelui loru (Ioanu 11, 19). Isusu voi a scí loculu astrucarei; — ba a-'lu si vedé. Mart'a striga: „Dómne pute că este a patr'a di“ (Ibid. 11, 39). Isusu o reflectéza la miracululu urmându: „Au nu ti-am spusu că de vei crede vei vedé marirea lui Domnedieu?“ (Ib. v. 40). „Si au redicatu pétr'a, unde erá mortulu jacédu; ér' Isusu 'si-a redicatu ochii in susu si a disu: Parente 'ti multiamescu că m'ai ascultat, si eu sciám că totu-déun'a me ascultai, ci pentru poporulu, care sta impregiuru, cá se créda că tu m'ai tramisu — si acestea dicédu a strigatu cu versu mare: Lazare! veno afora! si a esitu mortul fiendu-i legate manele si petiórele cu fasi si faci'a lui erá acoperita cu mahrama; zis'a loru Isusu: deslegati-'lu si-'lu lasati se mérga“ (Ioanu c. 11, v. 40—45). — Éca cuvente simple, — dar' pline de sinceritate. Fiacare cuventu studiatu pre réndu e asia de simplu, si totusi atátu de beneaplecatu, încátu nemene nu póte veni pre ide'a că istoriculu, ce l'a folositu a vrutu se dica cu elu unu neadeveru, seau celu pucinu pré multu decum s'au intemp'latu!...

Ce impresiune cutremurătoare a trebuitu se cupreudia pre poporul adunatu scolarea lui Lazaru din morti! Dar' simplulu istoricu nu o înfloriléza cu nece unu cuventu, ci simpliciter scrie! „si multi dintre Jidovi, cari au venitu la Mari'a si Mart'a, vedendu fapt'a lui Isusu au crediutu in densulu; ér' altii au mersu la Farisei si li-au spusu ce a facutu Isusu.“ (Ioan 11, 45).

Scirea acésta a facutu mare furóre in Ierusalimu. Intregu sfatulu celu mare un-anime au hotaritu mórtea lui Isusu cu ori-ce pretiu. Si chiaru acésta portare a inamicileru lui Isusu demustra a deveratatea minunei. Tóta sfreti'a si vicleni'a fariseiloru nu fù in stare a sterge din poporu aducerea amente de inviarea lui Lazaru; d'ace'a ei, cá si inainte cu 33 ani, 'si luara refugiu la violentia; pentruca unde nu succede tiraniloru si despotiloru cu bun'a, — întrebuintiéza delocu forti'a.

E regretabilu lucru, cá nu a avutu scaunu si votu in sfatulu celu mare ver-unu rationalistu din trecutu seau din tempulu nostru! Unulu de acestia tóta istori'a descrisa mai susu de odata o restorná, — esplicandu tóta intemplantarea din Bithani'a pre una cale naturala, — si pre sermanulu Isusu de locu l'ar' fi agratiatu!! CREDU, cá insusi Caipha, care mustrá pre sfetniciu pentru órecarev'a hesitare dicunduli: „au nu cugetati cá ne e de folosu cá se móra unu omu pentru poporu?“ ... — fuca ar' fi recesu dela scaunulu presidialu in favóreá unui atare întieptu modernu! Si ce diferentia între inimicii minuniloru d'atunci si cei d'acum! Catu de grobiani si neciopliti cei d'atunci si cátu de fini si geniali cesti d'acum'a! Atunci a mersu cu negarea fapteloru atatu de greu, ér' acum'a, aprópe dupa 20 de veci, merge atatu de usioru, éc-asié! ...

Mórtea lui Isusu erá decretata. — „Deci Isusu nu mai amblá pre facia între Judei, — continua Evangeli'a „ci s'au dusu d'acolo (Bithani'a) intr'unu locu aprópe de pustia in unu orasiu ce se chiama Efraim si acolo petrecea cu invetiatiei lui.“ (Io. 11, 54). — Elu voi adeca cá se patimésca si móra tocmai pre la Pasci, — in acestu tempu de mare serbatóre si plenu de insemnatate, — si nu mai inainte; d'ace'a dar' se subtrase dela ochii inamiciloru, cari altcum publicase ordenatiuni aspre, cá ori-cene 'lu vá vedé se-lu prenia si aduca inaintea loru (Ibid. 11, 57).

Retragerea lui Isusu in Efraim durá cam 4 septemani; dupa cari se implenira dílele fiului omenescu apropiandu-se órele ultime.

CAPU II.

Oficiulu archi-ierescu.

Omenimea nunumai cá orbecá in întunerecu avendu lipsa de lumina, — dara ea suspiná si sub tarulu unei pedépse nefinite, — pre carea nu o poteá espiá si asiá poftiá de espiatoriu nnu bunu nefinitu,

D'ace'a Isusu trebuí se fía numai unu invetiatoriu conducându pre omu dela ratecire — la adeveru, dela pecatu la penitentia si îndreptare; ci prin unu opu nemargenitu a trebuitu se scótia omenimea din abisulu pedepsei vecinice si se o repuna in statulu darului. Acest'a e propriu dîsu opulu - Redemptiunei, seau oficiulu archi-ierescu alui Christosu.

Precumu in Test. vechiu archi-iereulu impacá in serbatórea cea mare (a impacatiunei) in modu simbolicu pre întregu poporulu cu Domnedieu prin stropirea sangelui jertfei, — chiar' asia erá si oficiulu „Redemptorelui“ de a impacá in modu realu întrég'a omenime cu Domnedieu prin propri'a sacrificare.

Acestu tempu l'a predîsu prof. Daniele in c. 9, v. 24, cu celea 70 de septemani (490 ani), candu dice elu, ratecirea si pecatulu se vá finí, pedéps'a se va espiá si va vení dreptatea cea vecinica domnedieésca. Dar' cu multu mai limpede profetiesce de acestu tempu pr. Isai'a 53, 4—7: „elu a portatu bólele nóstre, si a nóstre doreri le-a suferitu; elu s'a ranitu pentru peccatele nóstre, si pentru fora-de-legile nóstre s'a lovit; pentru pacea vóstra s'a batutu — si prin ranele lui noi ne-amu mantuitu.“ — La astfeliu de profetii s'au referitu multe din cuventele Mantuitoriului atatu înainte de mórtea sa, (Luc. 18, 31. „Éta ne suimu in Ierusalemu si se voru impleni tóte celea scrise prin profeti despre Fiulu omenescu“), cátu si dupa mórte. (Luc'a 24, 25: „o nepreceptiloru si zadarnici cu ánim'a d'a crede tóte, cáte au graitu profetii.“) — Totu in întielesulu sacrificarei sale proprie aludéza Christosu la înaltiarea sierbelui din desiertu (Ioanu 3, 14), apoi díse, cá pânea ce o va dá elu e carnea, e trupulu seu, care 'lu vá dá pentru viéti'a lunei (Ibid. 6, 51); se numesce pre sene pastoriu bunu, ce'si pune viéti'a pentru oi (Ibid. 10, 11); ba de totu deschisu a vorbitu elu dicundu, cá a venitu Fiulu omenescu, cá se'si dè viéti'a rescumperare pentru multi (Mat. 20, 28); si sangele seu, — dice la Mat. 26, 28, — se vérsa spre iertarea peccatoru.

Ba si apostolii, cari voiau a retiené pre Mantuitoriulu de a merge in Ierusalem chiar' candu credeau, cá e persecutatu de Judei, nepoténdu de-odata cuprende cu mentea dárea s'a de buna-vóia spre mórte, — inca au dechiaratu mai tardiu, iluminati, se întielege, prin Mangaiatoriulu, cá mórtea lui Christosu e o mórte de impacare, e unu pretiu alu rescumperarei nóstre. „Sciéndu, cá nu cu argentu seau cu auru, cari se strica, v'ati mantuitu de petrecerea vóstra cea desiérta, primita prin traditiune dela parentii vostri, ci cu sangele scumpu alui Christosu, cá alu unui mnelu nevinovatu si nepetatu.“ (Petru 1, 18, 19). „Si sangele lui Isusu Christosu fiului seu (Domnedieu) ne curatíesce de totu peccatulu“ (Ioan 1, 7).

Paulu Apostolulu in multe locuri amentesce de „fructele rescumperarei.“

Christosu voi a patimi si mori tocmai in Ierusalem si nu aiurea, pentruca acolo s'a adusu atati'a veci jertfa cea simbolica a sacrificarei sale, — si acum'a trebuiá acésta a se redicá si sterge prin propri'a si real'a jertfire a arhierelui celui celui vecinicu. Spre implinirea acestui actu mare a alesu Mantuitoriulu eschisivu tempulu Pasciloru; cáci precum se serbá atunci de Iudei aducerea amente de miraculos'a loru eliberare trupésca de sub jugulu egipténu, asiá Christosu in acestu tempu voi a mantui oménimea de miseri'a spirituale, de tirani'a diavolului; si precum totu atunci taiarea mnelului revocá in memoria tempulu, prin care s'au mantuitu Iudeii de mórtea temporale, totu astfelu voi Christosu, mnelulu celu alui Dumnedieu, cá se întieléga omenimea, cá prin sangele seu s'a mantuitu de mórtea vecinica.

Despre intrarea regale alui Christosu in Ierusalem mai înainte de patimi, — yá fi vorba la „oficiulu regescu“, aci pana a nu intrá in descrierea patemelor si mortiei de pre cruce trebuie se facemu amentire de cin'a cea de pre urma. Órele, candu Mnelulu lui Domnedieu aveá se redicé prin jertfa sangelui seu pecatele lumei, — se apropiáu totu mai multu. Mantuitoriulu 'si aduná la cin'a ultima pre cei 12 alesi, cá in mediuloculu loru se 'si faca Testamentulu seu. Si a testatu elu omenimei ce'a ce e mai pretiuitu pre lume, ce'a-ce numai întieptiunea divina póte se cuprendia, si numai puterea divina se-o dè, s'a datu elu însusi pre sene cá Domnedieu si omu, cu trupu si sufletu, cu carne si sange de nutrementu salutiferu omului.

Tóte bunetatile ceriului si a pamentului nu cumpanescu pretiulu acestei testári, pentrucá in ea se cuprende însusi bunulu celu nefinitu, pré înaltu si vecinicu. Unulu nascutu alu Tatalui nu s'a indestulitu numai a locu între ómeni, ci a voitu cá se-'si afe locasiu si in noi, cá in ce modu s'a dediositu elu imbracandu tipulu servului — in acel'asi se ne si redice pre noi catra Maiestatea sa. Inca cu unu anu mai 'nainte a promisú elu trupulu seu spre mancare si sangele seu spre beutura, (Ion. 6, 51) si toti se miráu de celea ce dfeá.

Numai apostolii i crediura dicându-i prin Corifeulu Petru „cá are cuventele vietiei de veci“; desi ei însii nu cuprendeau cu mentea loru cuventele acelea; pentru-ace'a ei se invrednicira a fi primii óspeti la més'a Domnului, primii eredi a testamentului seu si prin aceste parentii fundamentali a noului testamentu — straplantandu-se acestu misteriu dela ei la toti urmatorii credentiosi amesuratu cuventelorui lui Christosu: „acést'a se faceti intru amentirea mea!“

Proprietariu, Editoru si Redactoru respundietoriu:

POP'A NICULAE FEKETE-NEGRUTIU.

Gherl'a. Imprimari'a „Georgiu Lazaru.“ 1879.

vere cu succesu de ori-care economu, industriasiu, meseriasiu si fabricantu, — caror'a le deschide noue isvóre de cascigu, prin fabricatiuni, cari pâna acum le-au fostu necunoscute.

in locu de 50 cr. . . . . cu — 30

BIBLIOTEC'A SATEANULUI ROMANU. Redactoru-Editoru
Niculae F. Negrutiu. CARTEA I. cuprinde materii forte interesante.

in locu de 30 cr. . . . . cu — 10

BIOGRAFIA SANTULUI JOANU CRYSOSTOMU de
Georgiu Pasc'a

in locu de 50 cr. . . . . cu — 20

PROCEDUR'A CARTEI FUNDUARIE de Gr. Tamasiu
Miculesenlu.

in locu de 2 fl. . . . . cu — 80

**GEOGRAFIA tieriloru de sub coron'a Ungariei in le-
gatura cu liniamintele fundamentale a Geogra-
fieii universali** pentru folosulu scóleloru poporale romane
de Demetriu Varn'a

in locu de 35 cr. . . . . cu — 15

ISTORIA PATRIEI pentru scólele poporale romane din
Ardealu de J. M. Moldovanu

in locu de 32 cr. . . . . cu — 15

**SPICIURE IN ISTORIA BESERECÉSCA A ROMANI-
LORU** de J. M. Moldovanu

in locu de 40 cr. . . . . cu — 20

**A XXX-a ANIVERSARE dela ELIBERAREA SATEA-
NULUI ROMANU.** (Cuprinde si „Cantarea Romaniei“
care aiurea singura se vende cu 25 cr.)

. . . . . — 10

**Reducerea (scaritiarea) acést'a va tiené numai
pâna la capetulu lunei Aprilie: pentru ace'a dori-
torii de a avé carev'a din aceste scrieri se grabésca
a si le procurá pâna la acestu terminu.**

Invitare de prenumeratiune.

Domnulu Georgiu Popu, secretariu de finantie si presedintele oficiului pentru mesurarea competintieloru din Alb'a Julia, a compusu unu opu numitu „Indreptariu practic“ in tóte causele finantiale prebas'a legiloru si ordinatiuniloru valide in tempulu presente. Opu acést'a e destinatu intru adeveru a implé un'a dintre cele mai mari lacune ale literaturii romane, dandu-ne desluciri asupr'a intrebárilor, cari in tota diu'a ne atingu, si asupr'a caroru pâna acumu in limb'a romana nu a esistatu nice celu mai micu manualu. Cine dintre noi cu are de facutu cu trebi finantiale, si cine este, carele se nu fia simttu de mii de ori lips'a unui atare opu, vediendu cá nu numai intoligenti de pre sate, dar' nice advocati si ampoiati de prin orasie de multe ori nu suntu in stare a-i dá desluciri in afaceri de aceste, cáce nice la acesti-a nu le stau tote legile si ordinatiunile finantiale spre dispositiune. Vediendu cu bucuria cá opulu dlui G. Popu este compusu cu deplina cunoscintia de lucru si intogmitu din tote punctele de vedere asiá, in catu tiparirea lui este de folosu forte mare pentru publiculu nostru, subscris'a Tipografia cu placere a primitu a supra-si sarcin'a edáarii. Opu acést'a preste totu va tractá, dupa o introducere scurta despre conceptulu sciintiei finantiale, despre economi'a de statu, modulu stabilirii budgetulu de statu,

si despre datoriile statului, — urmatorii capitule: Partea I. Dările directe. I. darea de pamentu; II. darea de case; III. darea de castigu; IV. darea băiloru; V. darea institutelor care au se face computu publicu; VI. darea dupa venite si camete; VII. darea suplementaria (crescamentulu); VIII. darea pentru venatu si dupa puscii; IX. dările de lescu; Partea II. Dările de consumu. X. darea de spiritu si vinarsu; XI. darea pentru consumulu de vinu si carne; Partea III. Monopolele. XII. Tabaculu; XIII. Sarea; Partea IV. Competintiele. XIV. Esenti'a contractelor cu tota speci'a de formularie; XV. Legea despre testamente cu diferite formularie; XVI. Procedur'a cărții fuadurie, cu diferite formularie. (Aceste trei capitule sunt lucrate din partea Dlui avocatului Georgiu Filippu din Alb'a Julia, unulu dintre cei mai practici juristi din țiera.) XVII. Competintiele si ecivalentulu cu totu soiulu de esemple. XVIII. Timbrele, dupa brosiur'a edata de autorulu in limb'a magiara, compusa intr'unu modu până acumu neindătinat, practic si usor; XIX. Legea si ordinatiunile referitorie la administrarea dărilor; XX. Prescriptele referitorie la administrarea competintielor, timbrelor si a ecivalentulu. Indicele generalu. Precum se vede din specificarea de mai susu, in opulu acest'a se voru tractă dara întrebările, cari atingu mai de aproape pre contribuabili si asup'ră caror'a până acumu am fostu mai cu totul neorientati. Materialulu pertractatu e mare si asiă opulu inca va fi voluminosu, spicuitu cu o multime de tabele formularie etc., cari ingreuieza multu pretulu dinsulu. Pentru-că totusi se si-lu pota procură si celi cu midiloca mai restrinse, va esi in brosiure lunarie, alu caroru pretiu se va numeră din partea prenumerantilor successive. Fia-care brosiura va cuprinde celu puțin 3 cole octavu mare si va costă cu portulu postale 30 cr. Preste totu voru fi 6—7 brosiure. Brosiur'a I va esi in 20 Martiu, a 2-a in 20 Aprilu, si asiă mai incolo, totu in a 20 di din fia-care luna, până la completarea opului.

Prenumeratiunea se face pentru primele 4 brosiure de odata cu 1 fl. Pretulu celor din urma 3—4 brosiure se va indica pre invelitorea brosiurei a 4-a din seri'a prima. Elu va depinde dela numerulu prenumerantilor, inse la neei unu casu nu va fi mai mare — a proportione — decâtu alu seriei I. — Domnii colectanti voru primi dupa 8 esemplarie platite alu 9-lea cá premiu. — Bani se potu tramete mai lesne prin assemnatiuni postale. (Posta utalvány.) — Domnii colectanti suntu rogati că celu multu in 14 zile dupa primirea invitarei acesteia se binevoiesca a reintornă liste de prenumeranti, cá editur'a se se scie orientă asup'ră numerulu esemplareloru tiparinde, căci esemplare superfue si pentru negotiatoritu in bolte nu se voru tipari. — Tote epistolele, cari atingu partea literaria a întreprinderii suntu a se adresă autorulu in Alb'a-Julia (Gyulafehérvár). — Epistolele cu prenumerari si cari atingu editur'a suntu a se adresă editurei subscise.

Blasiu in 12 Martiu 1879.

Tipograf'a seminariala.

POSTA REDACTIUNEI.

SEBATORI FERICITE!

REVISTA LITERARIA, care a esitu cá adasu la acestea foie, se sistéza de-ocamdata.

Mai tardiu inse se va re'ncepe; cá foia de seno-statoria.

REVISTA LITERARIA

Imprimari'a diecesana din Gherla 1879.

103

KOLOZSVÁR.

